

Arutaretil

16. října 2026 jsem byla pozvaná na projekt jménem Arutaretil. Věděli jste vůbec, že slovo Arutaretil je literatura, ale pozpátku? A proto se celý projekt točil kolem knížek. Ani trochu jsem ale nevěděla, co od něj mám očekávat. Bylo to proto, že to byl můj úplně první projekt. Vzala jsem batoh a dala do něj knížku, hygienické potřeby a nějaké to oblečení.

Dlouho jsem se rozhodovala, jakou knížku si vzít. Má jich hodně oblíbených a volba byla těžká. Nakonec jsem se rozhodla pro knížku Písečníci a bludný asteroid, od Václava Dvořáka. Pak už jsem vyrazila.

U školy nás přivítala paní učitelka Gruntová a zavedla nás do učebny přírodopisu, kde jsme si vybalili spaní. Chvilku poté, co jsme se ubytovali, jsme vyrazili do klidového koutku. Tam jsme se seznámili a začali s programem.

Každý vyprávěl o své knížce a potom jsme si četli úryvky. Paní učitelky u sebe měli papír s tužkou a vždy, když jim přišlo něco vtipné, zapsali to.

O knížkách jsme si povídali až do setmění. Potom paní učitelka přivezla pizzu, kterou jsme si předem objednali. Vrhli jsme se na ni jako smečka hladových šelem. U večeře v kuchyňce jsme si užili spoustu legrace. Třeba když si Vojta nasypal do čaje místo cukru sůl.

Po večeři jsme se vrátili, do koutku a zahráli jsme si hru „Horké křeslo“. Pak jsme si pustili napínavý seriál Maharal. Někteří ale usínali, a tak jsme poslední díl nezhlédli.

Druhý den ráno jsme si po snídani pokračovali. Program byl zaměřený na Staré pověsti české od A. Jiráska. A nám hned došlo, proč paní učitelky vybrali seriál Maharal. Hráli jsme hru ve dvou týmech, kde jsme prokázali, jak dobře známe tyto příběhy. Nakonec jsme dostali zvláštní úkol. Měli jsme napsat, jak si představujeme konec seriálu, u kterého nám paní učitelka nepustila poslední dva díly. Když jsme práci dokončili, blížil se i konec projektu. "

Všichni jsme si Arutaretil užili a já jsem moc ráda, že jsem poznala starší spolužáky. Děkuji paní učitelce, že nás pozvala. Bylo to super a těším se příště.

Eliška Žďárská, 5. třída